

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

LA SEMANA DE DIJOS A DIJOS

Si no fos que de tant en tant se tanca alguna fàbrica o la guardia civil ha de sortir a corre-cuyta pera calmar l'entusiasme d'algun poble que «ja no pot més», diríam que vivim en el millor dels móns possibles.

No passa res, no's diu res, no's fa res. Els ministres se banyan, la cort se passeja per la costa del Cantàbrich, els recaudadors cobran, el país paga... y parin vostés de contar.

Per xó, com á falta de pá bona es la coca, á falta de grans aconteixements, donarém un rápit vistasso á las pocas petitesas que omplan la senmana.

Fa uns quants dias que 'ls Pidal's s'agitan ab una activitat en ells no gayre freqüent. El gran té conferencias ab tothom y fa declaracions misteriosas d'aquellas que resultan logrogrifos indescribibles; el petit, el barbut don Alexandro, escriu desde Italia cartas que després nega haver escrit y l'ensa amenssas que al últim ningú sab si realment las ha l'ensadas.

¿Qué hi ha en el fons d'aquest embrollo? Lo més vulgar, lo més espanyol que pot imaginar-se. Els germans Pidal tractan de formar un nou partit y, encare que secretament, han aixecat ja bandera d'enganxe per veure si la idea troba aficionats.

Sembla que l'projecte ha sigut meditat ab gran altesa de miras... en direcció al pressupost.

—L'actual organissació dels dos partits turnants, —diuhen que ha dit l'ex-president del Congrés— es una camama. L'un se titula liberal; l'altre s'apellida conservador; pero en realitat tan liberal es en Silvela, que s'anomena conservador, com conservador en Sagasta, que vol passar per liberal. L'un té tupé; l'altre, daga: aquest es l'únich detall que 'ls distingeix.

¿Qué's necessita, donchs, aquí? Un partit conservador de debó, nou de trinca, capás de posarse al davant del nou partit liberal, pero liberal de veras, qu'en Canalejas y altres polítichs están incubant.

Y tal dit, tal fet. Els Pidal's han posat fil á l'aguilla, y aquí 'ls tenen vostés treballant com uns negres, procurant donar forma al seu pensament.

El nou partit no está constituït encare; pero ja té nom. Se titulará *Partit catòlich*.

Els carlistas tenen la paraula.

¿No troban que la familia Pidal els está falsificant la marca de fàbrica?

Entre tant, en Silvela tretze son tretze. Ha trobat un tema que veu que fa soroll, y d'ell no hi ha qui l'en tregui.

Qu'España viu massa sola, que li convé buscar-se amichs, qu'es necessari qu'entaulém alguna aliansa.

Es graciós aquest home. Graciós y cándido. El seu empenyo es la confessió més gran d'impotencia que pot fer un polítich.

—Nosaltres—ve á dir don Francisco—no som capassos de salvar l'España. ¿Per qué no busquem la salvació en l'extranjer?

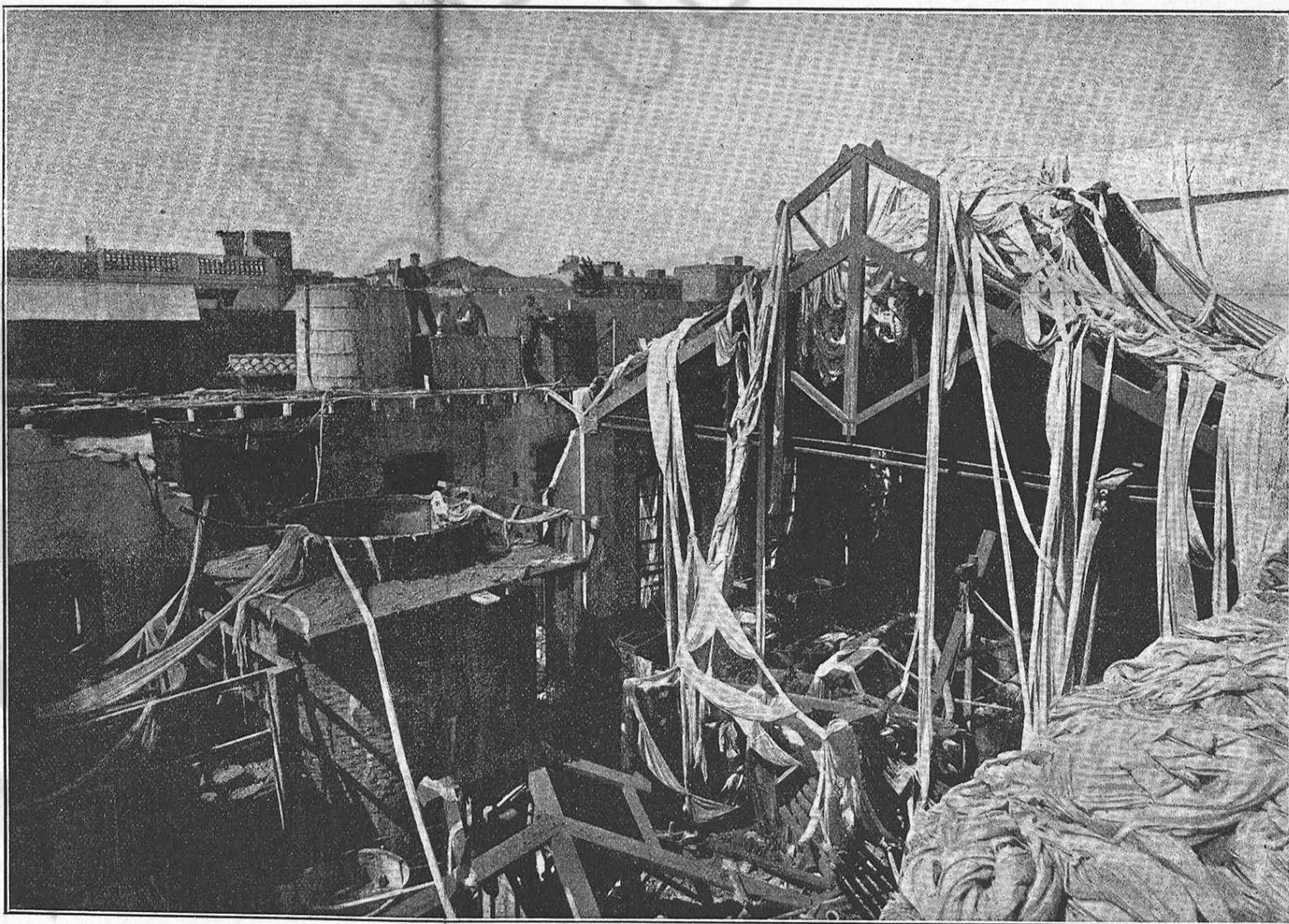
¿Com si las aliansas poguessin jamay reportar beneficis als pobles débils!

S'ha de considerar que si una nació forta's junta ab nosaltres no será pera fernes cap favor, sino pera explotarnos en una ó altra forma.

L'astut Metternick, parlant de las aliansas, ja ho deya:

—Son una cosa molt hermosa. O sinó, mireu la del home y l'caball...

Els dramas del treball

(Inst. Rus)

22 Agost.—Explosió de la caldera del blanqueig de la fàbrica d'estampats de Martí Rius, situada á Sant Martí de Provensals, y de la qual ne resultaren dos obrers morts y alguns ferits.

Si Espanya s'alía ab algú, aixó es lo que li tocará ser: caball.
O burro, qu'encare es més trist.

Desitjaríam que no's confirmés; pero la noticia circula, y no es possible ocultarla.

Si l'sultán del Marroch no'n dona aviat una satisfacció referent al seqüestros de dos jovenets espanyols per las tribus berberiscas, sembla que l'gobèrn está disposat á enviarhi algun barco que apoyi ab l'eficacia dels seus canons las fins avuy inútils reclamacions diplomáticas.

Mal es que 'ls moros ens seqüestrin joves, pero enviar barcos á reclamar ¿no es potser pitjor?

Cab en lo possible que ab la nostra actitud bélica els joves seqüestrats no se salvin... y 'ls barcos enviats se perdin.

Els marroquis, si senyors, son quatre salvatjes sense lley, ni fré, ni cara, ni ulls; pero darrera seu hi ha algú que 'ls aixuixa y 'ls aconsella, algú que ab la ploma dels moros ens fa pessigollas al nas? ¿Es Alemania? ¿Es Inglaterra? ¿Es la mateixa Fransa?

Signi qui sigui, en els negocis d'África hi ha que anarhi ab peus de plom.

Recordémnos de l'última guerra que allí hem sostingut.

Un'altra campanya com la de Melilla, y ja podríam plegar.

AL ESTIU...

SÍTEM de vacances. Fan festa 'ls magistrats del 15 de Juliol al 15 de Setembre. Fan festa 'ls professors de Juny á Octubre. Fan festa per mes ó menos dias els alts agents de l'Administració pública.

»Motiu principal: l'estiu, el calor, els raigs del sol que abressan y entorpeixen. Cap de aquests senyors exerceix el seu càrrech al ayre lliure; tots poden apayagar en las sevas salas de justicia, en las sevas cátedras, en las sevas oficinas y en las sevas casas mes ó menos sòlidas els rigors del estiu.

»Encare que no poguessen ¿es que cal que sufrixi retrás l'administració de justicia? ¿Es que no danya als escolars llargas interrupcions en els estudis? ¿Es que no adoleixen de prou lentitut els trámits y la resolució dels expedients? ¿Quína mena de abús es aquest que ningú correteix ni pensa correteix, á pesar de lo molt que transtorna 'ls serveys públichs?

»Traballan al sol els infelissos segadors y 'ls demás brassers del camp; en las ciutats els mestres de casas, els qu'empedran, escombran ó adoban els carrers y plassas; y aquests no sols no tenen vacances sino que també miran com una calamitat las que 'ls hi produheixen las malalties y la crisis.

»¿Per qué? Perque aquells fan festa y cobran, y aquests se quedan sense cobrar el día en que no treballan. En tot la terrible desigualtat de condicions. Tenim per molts treballadors menos pietat que pels caballs y 'l gossos.»

Ab aquests párrafos comensa un notable article de 'n Pi y Margall publicat en el *Nuevo Régimen*. España es la terra dura pels que han de fiar la seva subsistencia al exercici del treball, y l'país

No hi ha pitjor sòrt...

—Quina rebaixa li sembla que podem ferhi al pressupost del clero?
—No hi sento d' aquesta orella.

—Ben net. Fent que 'ls marinos ballin menos y naveguin mes.
—Es imprescindible que...
—Vaya.
—Y que...
—Naturalment!
—Y ademés volém que 'l ministre del nostre ram sigui de la facultat.
—¿Y ara? Qué no ho es per ventura el Duch de Veragua?
—Vosté dirá!
—Oh! jo diré que sí.
—Ell es almirant?
—Sí, senyors; honorari.
—Del mateix modo que 'l Dr. Thebussem, carter.
—Ademés porta patillas.
—També 'n portan els picadors.
—¿Are que parla d' aixó! Y té ganadería.
—¿Y qué té que veure el tenir ganadería ab las aptituds per desempeñar el ministeri de marina?
—Res absolutament. Y per aixó invoco jo aquella qualitat. Ademés el Duch de Veragua sap nadar entre dos ayguas, y ¡fixintsil es Duch de ver agua.
—Ah!
—Y ha estat á América, per mar.
—Oh!
—Y tot li va vent en popa.
—Donchs á pesar de tantas qualitats, no 'ns convens, Sr. Sagasta. Volém un ministre de marina que sigui marino.
—Perden el temps ab una pretensió tant injusta. Per sobre las condicions enumeradas, té encare el Sr. Duch de Veragua la que basta ella sola pera tenir els mérits suficientes que necessita la cartera que desempeña.
—¿Quina?

—Que descendeix de Colon.
—Aixó no es cap rahó.
—Sí, senyors; y poderosa. Per igual motiu desempenya en Villanueva el ministeri d' agricultura sense ésser pagés.
—¿Ah, sí? De qui descendeix que li dongui condicions per tal cartera?
—¡De Noé!

JEPH DE JESPU

Mes val aixís.
Si no s' arriba á amagar la mitja-luna, la República francesa qu' es una gran cuynera potser hauría fet una pilota que n' hi haguera hagut per temps.

Ha anat á San Sebastián el ministre plenipotenciari de Dinamarca, á fer entrega al rey del collar de l' ordre del Elefant.

Per un noy de quinze anys ¿no troban que l' elefant es un animal massa gros?

Y á propòsit de las ordres.

¿No han reparat quina inclinació hi ha designarlas ab el nom de alguna bestia?
Existeix la del Elefant, la del Gall, la del Aliga, la del Os, etc., etc.
Aixó justifica la frase de un escèptich que deya:
—Quan las posan baix l' advocació de un animal, ells mateixos demostren que no son mes que animaladas.

El que semblava que havia de ser organisador de la victoria, com en Carnot de Fransa, y vá serho sols de la derrota, enviant á la mort á milers y milers de proletaris, vestits de rayadillo, avuy procura distingirse en un altre concepte.

Avuy organisa jubileus.
Ell presidia un dels últims que han tingut efecte á Madrid. ¡Y que per cert se veje concorregut per un gran número de beatas!

El general Azcárraga semblava un formatje de bola seguit de una regua de ratas de sagristía que no semblava sino que volguessin menjarse'l.

L' inspector de policia Peláez cria porchs.
Francament, no crech que aixó pugui perjudicar-lo poch ni molt en la seva carrera.
Perque lo que dirá en Sagasta, si se 'n entera:
—De porchs ray, també 'n crío jo.

Una noticia importantíssima tramesa per telégrafo, desde San Sebastián:

«Los señores duques de Veragua y de Almodóvar han asistido al acto de desencajonar los seis toros del primero, que se lidiarán el próximo domingo en la plaza de esta ciudad.»

¡Magnífich! ¡De primera!
Al enterarse de aixó las grans potencias, haurán fet circular una nota, dihent:

«Molt ojo ab Espanya, que 'ls dos duchs del ministeri están desencaixonant sis toros, y á l' hora menos pensada pot perturbatione l' equilibri europeu.»

Semblará raro, pero es la veritat pura.
A Cádiz s' ha celebrat un concurs de tiro, y ¿saben qui ha ofert un premi, que cabalment ha sigut el més disputat?

El bisbe d' aquella diócesis.
Ja ho veuen; la regeneració de la patria es un fet. Ja hi ha un bisbe qu' en compte de predicar pau, amor y mansuetut, ofereix premis en els concursos de tiro.

¡Olé pels mitrats críjos!
No en vá es Cádiz el lloch que va inspirar la famosa marxa del «Vi-va Es-pa-ña.»

Aquell marcial *Viva España*, al compás de quinas notas, tan bellas tundas varem rebre.

¡Xim, xim! ¡Bom, bom! ¡Xim, xim!

¿Que qu' es aixó?
Res; que 'l czar ha anunciat una visita á Fransa, y 'ls democratas, els republicans fills del 93 s' están tornant boigs d' alegría, preparant els guarniments pera l' arribada del tirá de Russia.

¡Quinas raras se veuen en aquest món! La fosca, del bras ab la llum; la nació mes reaccionaria d' Europa, aparellada ab la qu' es mare de la llibertat y bressol del progrés.

La política no té entranyas; pero la política internacional, ni entranyas ni vergonya.

Ja tenia rahó 'l difunt Faure al dir que l' aliansa de Fransa ab Russia, més que un casament, semblava un concubinatje.

Es lo que encare avuy ens sembla á nosaltres: un romanso, un amistansament, que no pot donar més que fruits ilegítims.

Aixó, si no 'ls dona monstruosos.

El duch de Tetuán ha tornat á parlar.
—Jo—ha dit—podré no ser un partit, pero soch una forsa.

Que 'm dispensi 'l respectable duch la comparació; pero una forsa, l' elefant del Parch també ho es. De totas maneras, preném nota de la seva declaració y prometém tenirlo present el día que...

—¿Que 's necessiti un ministre?
—Que 's necessiti un camálích.

Sembla que s' ha desistit del viatge regi que havia de realisar-se per Valencia, Catalunya y Aragó.

¿Y saben perquè?
Perque l' excursió resultaría massa fatigosa. O á lo menos aixís ho diu un periódich monárquich.

S' esperarà á l' any vinent, que tal vegada ja s' haurá inventat la direcció dels globos, y las institucions podran ferla ab una mica mes de comoditat.

Tal com van las cosas á Espanya, molts personas que avants vivían ab algún desahogo de sas petites rendas, prompte no podran menjar.

A no ser que 's roseguin els punys de rabia. Las que un temps sigueren classes acomodadas se convertirán en classes incomodadas.

Menos mal si quan vingui 'l cas, saben donar probas del séu incomodo.

Caballers: R. Alt de Marsá, Cucharón de Valcarca, J. Billoch y B., Juan Sexmara, A. Campá, Ramon Segalés, Gaspar Bruguera, Jaume Carreras C., Un estudiant francés, Un francés, Quimeta Bulló (a) Cándido y Llaminé de Babilonia: No han estat de sort.

Caballers: Albertet de Vilafranca, Un duvinalas, Periquito, Buen viaje, Caruncho de Carasona y Robespierre de can P.: Bona ensopegada.

Caballers: R. Massip, J. Moret de Gracia, J. Cristiá Llobart, L. A. y C., A. M., Aceyte y Antoni Cantallos: Mil gracias per l' envió.—C. G. Redembach: Està atapahida de incorreccions y tot plegat, el treball acusa una inexperiencia ben marcada.—L. G. S.: Tota vegada que las orugas ja s' han tornat papellonas pot compondre que la composició ha perdut tot l' interés.—Narcís Gili Gay: Comensa bé y acaba pitjor.—Pota de Pardal: Devia anar á la panera y si li va topar aquesta sort senyal qu' era incorreible.—Francisco Bartolí (Olot): Tenían poca importancia.—J. B. y Roca: Es massa infantil.—Joseph Pascual (Gelida): Hi ha mes sennanas que llangonissas.—A. M. Es boniqueta y ha passat á mans de qui deu decidirho.—J. Bunou y B.: Pochs ó molts.—Rampells: Careixen de poesia.—F. Berenguer R.: Pues, miri, es un mal retocador. Y els altres no s' ven.—Periquet: Sembla dit d' un colegial.—Juan Cudina (Manresa): Si tan radicals fossin no 'ls sabria greu que desapareguessin las llántias de las iglesias.—Domingo de Lleyda: Els encuentros, per ara, tenen poca trastienda.—R. Vente F. Rares: Será un excelent industrial, pero 's revela un pessím poeta.—E. B. y V.: No está del tot mal.—Faust Casals y Bové: Repásila y veurá com hi falta alguna cosa.—R. M. y M. (Tarragona): S' hi descubreix algo, pero, es poca coseta.—Japet de las Ballanas: Es dolenta, dolenta á mes no pogueu.—A. C. y T.: Els couplets son massa rípiosos.—J. Asleib: Alló volia dir any one, perhaps.—F. Lavi: No va.—Un rellina sench: Tampoch.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8.

Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

EL PROLETARIADO MILITANTE

POR ANSELMO LORENZO

Un tomo en 8.º, Ptas. 3 = Se vende en todas las principales librerías de España y América

AGENCIA DE MATRIMONIS

HUMORADA EN VERS PER C. GUMA

Ilustrada per R. MIRÓ

Un tomo de 32 planas = Preu DOS ralets = Se ven per tot arreu